

10.1.3 Použití vztažných zájmen v řečtině

Abychom získali správné vztažné zájmeno v řečtině, je užitečné si nejdříve identifikovat dvě jednoduché věty a antecedent vztažného zájmena.

Důležitá gramatika

U vztažného zájmena:

Číslo a rod se shodují s antecedentem.

Pád je určen ve své vlastní větě obvyklými pravidly (např. zda je předmětem, nebo závisí na použité předložce atd.).

Příklady

- Pán poslal posla, který viděl moře.

Antecedent: posel

Druhá věta: který (posel) viděl moře

Antecedent je singulár maskulina; „který“ je podmětem své věty.

Vztažné zájmeno by mělo být maskulinum, singulár, nominativ = ὅς.

= ὁ κυριος ἐπεμψεν τον ἀγγελον ὃς ἐβλεψεν την θαλασσαν.

- Dodržují zákon, jejž on učí.

Antecedent: zákon

Druhá věta: on učí jejž (zákon)

Antecedent je singulár maskulina; „jejž“ je předmětem své věty.

Vztažné zájmeno by mělo být maskulinum, singulár, akuzativ = ὃν.

= τηρουσιν τον νομον ὃν διδασκει

- To je synagoga, do níž vcházejí.

Antecedent: synagoga

Druhá věta: vcházejí do níž (synagogy)

Antecedent je singulár feminina; „níž“ je spojeno se spojkou εἰς, a proto musí být v akuzativu.

Vztažné zájmeno by mělo být femininum, singulár, akuzativ = ἣν.

= ἐκείνη ἐστὶν ἡ συναγωγή εἰς ἣν ἐρχονται

Další charakteristiky

- Vztažná věta se často nachází uprostřed souvětí, ne na konci.

Např. τα τέκνα ἃ ἐδίδασκον κραζει

– Děti, které jsem učil, křičí.

- Jestliže antecedent je zájmeno αὐτός, οὗτος, nebo ἐκεῖνος, bude často vynechán.

Např. ὁ υἱὸς οὗς θέλει ζῳοποιεῖ. = ὁ υἱὸς ζῳοποιεῖ αὐτούς οὗς θέλει.

– Syn ty, které chce, oživuje.

- Řečtina také často klade vztažní větu jako první.

Např. ἃ βλέπω φιλῶ = φιλῶ αὐτὰ ἃ βλέπω.

– Věci, které vidím, miluji. = Miluji, co vidím.

Příklady

Jn 6,2: ἐθεωροῦν τα σημεῖα ἃ ἐποιοῖ.

– Viděli znamení, která činil.

Řím 9,18: ἀρα οὖν ὃν θελεῖ ἐλεεῖ

Proto tedy projevuje své milosrdenství, komu chce.